

Arrestnummer
C1 944 / 2025
Repertoriumnummer
2025 / 2138
Datum van uitspraak
19 juni 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/1023 2024/VJ11/940

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1023 - 2024/VJ11/940

Not.nr. GE.50.L5.001056

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr.

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr.

(ON

met zetel te
- beklaagde -

2. nr.

RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

A optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

op het perceel gelegen te
 kadastraal gekend als
 huwgemeenschap
 en
 de grond eigendom van de
 geboren
 geborene
 beiden wonende te
 verkregen door
 deels ingevolge een nalatenschap en deels ingevolge een verdeling bij akte
 van 20.11.2014 door notaris te toebehorend aan de huwgemeenschap
 ingevolge een inbreng van bij akte van 12.02.2016 door notaris te
 het magazijn toebehorend aan als opstalhouder, met
 maatschappelijke zetel te en
 ondernemingsnummer

aan de noordelijke zijde van het perceel over een lengte van ongeveer 75m en aan de
 oostelijke zijde van het perceel over een lengte van ongeveer 50m van het perceel
 keermuren te hebben geplaatst

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse
 Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de
 omgevingsvergunning; vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1° Vlaamse
 Codex Ruimtelijke Ordening)

te in de periode van 16 augustus 2017 tot en met 9 maart 2020 (St. 84 – 4)
 door

B functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex
 Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een
 constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande
 stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor
 stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden,
 hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval,
 vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval
 van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

op het perceel gelegen te
 kadastraal gekend als
 huwgemeenschap
 en
 de grond eigendom van de
 geboren
 geborene
 beiden wonende te
 verkregen door
 deels ingevolge een nalatenschap en deels ingevolge een verdeling bij akte
 van 20.11.2014 door notaris te toebehorend aan de huwgemeenschap

ingevolge een inbreng van _____ bij akte van 12.02.2016 door notaris _____ te
het magazijn toebehorend aan _____ als onstalhouder met
maatschappelijke zetel te _____ en
ondernemingsnummer _____

in strijd met de verleende vergunning van 16.08.2017 aan de westelijke zijde van het perceel verharding in steenslag te hebben aangebracht met een breedte van ca. 6 meter en een diepte van ca. 54 meter in plaats van de voorziene groenbuffer type 1

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning; vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

te _____ in de periode van 16 augustus 2017 tot en met 9 maart 2020 (St. 84 – 4)
door _____

C aanmerkelijk wijzigen van reliëf van bodem zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

op het perceel gelegen te _____
kadastraal gekend als _____ de grond eigendom van de
huwgemeenschap _____ geboren _____

_____ en _____ geboren _____
beiden wonende te _____ verkregen door
deels ingevolge een nalatenschap en deels ingevolge een verdeling bij akte
van 20.11.2014 door notaris _____ te _____ toebehorend aan de huwgemeenschap
ingevolge een inbreng van _____ bij akte van 12.02.2016 door notaris _____ te
het magazijn toebehorend aan _____ als onstalhouder met
maatschappelijke zetel te _____
ondernemingsnummer _____

het terrein vanaf de straat in noordelijke richting toe aanmerkelijk te hebben opgehoogd (+/- 1 meter) waardoor keermuren moesten geplaatst worden

(art. 4.2.1., 4°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning; vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1. lid 1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

te in de periode van 16 augustus 2017 tot en met 9 maart 2020 (St. 84 – 4)
door

D afhakken of uitrukken van hagen

geheel of ten dele levende of dode hagen te hebben afgehakt of uitgerukt die de afsluiting uitmaakten van andermans eigendom,
(art. 545 Sw)

langs de volledige scheidingslijn, een strook met een breedte van ongeveer 2 meter, te hebben vrijgemaakt van alle bomen en struiken op het perceel toebehorend aan

te in de periode van 16 augustus 2017 tot en met 9 maart 2020 (St. 84 – 4)
door
ten nadele van

E vernieling landelijke of stedelijke afsluitingen

landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt, geheel of ten dele te hebben vernield,
(art. 545 Sw)

de afsluiting bestaande uit metaaldraad met houten palen, toebehorend aan
en geplaatst langs de perceelsgrens met het aanpalend perceel, te hebben vernield

te in de periode van 16 augustus 2017 tot en met 9 maart 2020 (St. 84 – 4)
door
ten nadele van

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 27 maart 2024 op tegenspraak als volgt:

“ STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt *voor de hierboven bewezen verklaarde telastleggingen A, B, C, D en E samen tot een **geldboete van 16.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen.*

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **8.000 euro**, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 58,90 euro.

Veroordeelt *voor de hierboven bewezen verklaarde telastleggingen A, B, C, D en E samen tot een **geldboete van 8.000 euro**, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **4.000 euro**, zijnde 500 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 58,90 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt *hoofdelijk tot betaling van de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, tot op heden in het geheel begroot op 295,96 euro.*

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en deels gegrond.

Veroordeelt *hoofdelijk om te betalen aan de*
*burgerlijke partij het bedrag van **2.084,60 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest*
tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 16 augustus 2019 tot vandaag, en met de gerechtelijke
intrest tegen de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf
vandaag tot de dag van volledige betaling.

Veroordeelt *hoofdelijk tot de kosten en tot het*
*betalen van één rechtsplegingsvergoeding begroot op **600 euro**.*

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 12 april 2024 door de beklaagde
- 15 april 2024 door de beklaagde
- 18 april 2024 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde
- 18 april 2024 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde
- 24 april 2024 door de burgerlijke partij

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 6 februari 2025 (inleidingszitting) legde dit hof conclusietermijnen vast bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering. Het hof bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 15 mei 2025.

Alle conclusies zijn tijdig neergelegd.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 15 mei 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde	vertegenwoordigd door meester	voor
meester	beiden advocaat met kantoor te	
- de beklaagde	bijgestaan door meester	advocaat met
kantoor te		
- het openbaar ministerie	vertegenwoordigd door	advocaat-generaal,
- de burgerlijke partij	vertegenwoordigd door meester	
voor meester	beiden advocaat met kantoor te	

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 27 maart 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

In de namens de beide beklaagden ingediende verzoekschriften werden telkens nauwkeurige grieven aangeduid over de straf en de burgerlijke vordering. Het openbaar ministerie duidde voor elk van de beklaagden telkens een grief aan over de straf en deed dit eveneens nauwkeurig. Tot slot is ook de enige grief van de burgerlijke partij over de burgerlijke rechtsvordering nauwkeurig.

2.2 De hoger beroepen van de beklaagden van de burgerlijke partij en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve kracht van de aangetekende beroepen en vervolgens de grieven, is de saisine van het hof beperkt tot de beslissing over de straf, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en de burgerlijke vordering van Alle overige beslissingen van de eerste rechter zijn definitief.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis correct samen als volgt:

3. De tweede beklaagde is de zaakvoerder van de eerste beklaagde, een bedrijf dat sectionale poorten plaatst.

Op 16 augustus 2017 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een bedrijfsgebouw met kantoor en bedrijfswoning. De vergunning legde de aanleg van een groenbuffer op, zonder dat een reliëfwijziging mocht worden uitgevoerd.

Het terrein is volgens het gewestplan (KB 24 februari 1977) gelegen in een zone voor ambachtelijke bedrijven en kmo's.

4. Op 3 maart 2020 legde de burgerlijke partij een klacht neer wegens het vernielen van zijn afsluiting, het rooien van zijn bomen en struiken over een strook van 83 meter lang en 2 meter breed, en het wijzigen van het reliëf en het verharderen.

Op 9 maart 2020 stelde de politie vast dat op het perceel van de beklaagden een onafgewerkt betonnen gebouw staat. Aan het hek hangt een spandoek van Aan de linkerkant van het gebouw ligt een hoop metaaldraad met daaraan houten palen. Aan de achterkant zijn op het perceel van de klager langs de volledige scheidingslijn over een strook van 2

m breed alle bomen en struiken gerooid. Er is ook een hoogteverschil dat op sommige plaatsen ongeveer 1 meter bedraagt.

5. De tweede beklaagde werd op 8 juni 2020 verhoord en verklaarde:

*'Het perceel gelegen te _____ en gekend onder kadaster
_____ is eigendom van mijn vader _____ en mijn moeder _____*

*Het gebouw dat opgetrokken werd op dit perceel is mijn eigendom en van
_____ 's gevestigd op mijn adres hier te _____*

Het deel van de perceelsgrens van de tegenpartij was niet op een goede manier onderhouden. De struiken en de bomen stonden veel te dicht bij de perceelsgrens en de afsluiting en groeiden zelfs over mijn eigendom.

Op 22:07:2019 hebben wij aan de tegenpartij een brief gestuurd waarin wij hem aanmaanden om het bos goed te onderhouden en een goede snoeibeurt te geven.

De keermuur die werd geplaatst op onze eigendom staat op de perceelsgrens. Die muur kon niet geplaatst worden indien de struiken en de bomen daar nog zouden staan.

Wij zullen wel opnieuw een afsluiting plaatsen op onze eigendom en dit op de keermuur.

Verder kan ik nog verklaren dat alles werd gebouwd volgens de wettelijke vergunningen.

Ook de ophoging waarvan tegenpartij spreekt is volledig wettig verlopen.

Mijn gebouw staat nu op gelijke hoogte met het straatniveau.

De verharding is allemaal waterdoorlatend.

Verder wens ik hierover niets meer te verklaren.'

6. Op 25 september 2020 stelde de handhavingsambtenaar van _____ vast dat het terrein in noordelijke richting werd opgehoogd en dat er een keermuur werd gebouwd tegen de perceelsgrenzen aan noordelijke en oostelijke zijde. Daarnaast werd in strijd met de stedenbouwkundige vergunning aan de westelijke zijde geen groenbuffer aangelegd. Integendeel, er werd een verharding met steenslag aangebracht.

De tweede beklaagde verklaarde op 5 december 2020 dat de groenzone nog zou aangeplant worden en dat de verharding verwijderd wordt.

Op 21 mei 2021 bleek dat niet het geval te zijn.

Op 24 januari 2022 werd de regularisatievergunning geweigerd.

Het hof voegt daar nog aan toe dat de beklaagden op 16 oktober 2023 een voorwaardelijke regularisatievergunning bekwamen voor wat betreft het plaatselijk ophogen van het terrein en het plaatsen van de keerwanden.

4. De beklaagden _____ pleegden de feiten van de telastleggingen A, B, C, D en E telkens met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor slechts een straf oplegt, de zwaarste (artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

De beklagde is zaakvoerder van Op 16 augustus 2017 bekwamen de beklagden een vergunning voor het bouwen van een loods op het perceel gelegen te De vergunning voorzag dat aan de westkant van de loods een groenbuffer zou worden aangelegd. Er werden geen reliëfwijzigingen vergund. De beklagden hoogden het terrein toch substantieel op en plaatsen een keermuur. De groenbuffer werd niet aangelegd: op de plaats waar die voorzien was lag bijkomende verharding. Het is niet geloofwaardig dat de beklagden ervan uitgingen dat ze hiervoor geen vergunning nodig hadden. Zij stelden die handelingen in de stoutmoedige overtuiging dat dit onbestraft zou blijven. Bovendien hebben de beklagden de afsluiting van een aanpalend terrein verwijderd en er bomen en struiken gerooid. Jan De Deken verklaarde hierover dat de keermuur niet kon geplaatst worden indien de bomen en de struiken daar nog zouden staan. Het onrechtmatig verwijderen van die afsluiting, bomen en struiken getuigt van een gebrek aan respect voor andermans eigendomsrecht.

In het voordeel van de beklagden houdt het hof er rekening mee dat zij diligent hebben gehandeld om het herstel te verwezenlijken.

heeft een blanco strafrechtelijk verleden die jaar oud is, liep drie eerdere veroordelingen op voor misdrijven in het verkeer.

Het hof gaat niet in op het verzoek van de beklagden om hen voor de bewezen feiten de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen. Dit zou hen onvoldoende duidelijk maken dat de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat ook zij het eigendomsrecht van hun burens moeten respecteren.

De geldboetes die de eerste rechter oplegde zijn een passende bestraffing voor de bewezen misdrijven. Omdat het herstel was gerealiseerd, kende de eerste rechter de beide beklagden terecht gewoon uitstel toe voor de helft van die geldboetes. Het hof bevestigt de straffen die de eerste rechter oplegde, met inbegrip van het verleende uitstel. Voor een nog groter deel van de boete uitstel verlenen, zou het ontradend karakter van de straf volledig teniet doen. Het is niet aangetoond dat deze deels voorwaardelijke geldboetes de beklagden sociaal zullen declasseren of hun sociale reclassering disproportioneel zullen belemmeren.

De eerste rechter vermeerde de geldboete met de juiste deciemmen en legde Jan De Deken een gepaste vervangende gevangenisstraf op om hem ertoe aan te sporen die geldboete te betalen.

5. De beslissing van de eerste rechter over de kosten voor de procedure in eerste aanleg is definitief. Bijkomend veroordeelt het hof de beklagden hoofdelijk tot de beroepskosten. Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het

algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf zijn de beklaagden elk gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 decimen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

6. Overeenkomstig artikel 6.5 Burgerlijk Wetboek, en tot 1 januari 2025 artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek, is eenieder aansprakelijk voor de schade die hij door zijn fout aan een ander veroorzaakt. De beklaagden begingen een fout door wettelijke regels te schenden die een bepaald gedrag opleggen of verbieden. De schade die hierdoor is ontstaan moeten zij vergoeden aan Romain Van Huffel.

De eerste rechter kende de burgerlijke partij een schadevergoeding toe van 2.084,60 euro, meer intresten, samengesteld als volgt:

- 1.000 euro materiële schade wegens het rooien van struikgewas;
- 500 euro morele schade;
- 150 euro administratiekosten;
- 325,50 euro voor het proces-verbaal van vaststelling van de gerechtsdeurwaarder;
- 82,10 euro voor de kopie van het strafdossier.

De burgerlijke partij steunt zijn vordering tot schadevergoeding op de telastleggingen A, C, D en E. Hij wijst erop dat de reliëfverhoging en keermuur een negatief effect hebben op de waterhuishouding van zijn perceel. Hij maakt echter onvoldoende aannemelijk dat hij hierdoor schade lijdt. In de mate dat zijn vordering is gesteund op de telastleggingen A en C is ze ongegrond.

Het is wel bewezen dat de burgerlijke partij schade lijdt als gevolg van de bewezen telastleggingen D en E.

De beklaagden hebben onrechtmatig struiken en bomen van het perceel van de burgerlijke partij verwijderd. Dat er ook bomen zijn verwijderd, blijkt uit de vaststellingen van de gerechtsdeurwaarder en de foto's die de burgerlijke partij voorlegt over de toestand voorafgaand aan de inbreuk. De burgerlijke partij vordert hiervoor een vergoeding van 17.000 euro. Volgens artikel 3.133 Burgerlijk Wetboek mogen er geen hoogstammige bomen worden aangeplant binnen de twee meter van de perceelsgrens. Bovendien blijkt uit alle voorgelegde foto's dat de strook waar de begroeiing werd verwijderd erg verwilderd was. De verwijzing naar de prijs voor tuinaanleg, tuinontwerp en tuinrenovatie is niet pertinent. Het gaat ook niet over een strook van twee meter breed. De gerechtsdeurwaarder heeft dit gemeten vanaf de keermuur, maar die muur staat niet op de perceelsgrens. Om het perceel

binnen de wettelijk toelaatbare grenzen in de oorspronkelijke staat te herstellen, kent het hof de burgerlijke partij een vergoeding toe die naar billijkheid wordt begroot op 2.500 euro. Het is niet aangetoond dat de wildgroei zich intussen vanzelf heeft hersteld, zoals de beklaagden voorhouden.

Daarnaast vordert de burgerlijke partij 6.225 euro voor het plaatsen van een nieuwe afsluiting met bovenbuis en betonlaag. De onrechtmatig verwijderde afsluiting betrof een oude deels overgroeide afsluiting van houten palen en een gaas. De schadevergoeding strekt ertoe om de burgerlijke partij terug te brengen in de situatie waarin hij zich zou bevonden hebben als het misdrijf niet was gepleegd. Daarom maakt hij hoe dan ook geen aanspraak op een vergoeding voor het plaatsen van een nieuwe en andersoortige afsluiting. Bovendien blijkt uit het navolgend proces-verbaal van 27 februari 2024 dat de beklaagden inmiddels een nieuwe afsluiting plaatsten, vastgehecht aan de keermuur. Deze afsluiting vervult dezelfde functie als de eerder weggehaalde oude afsluiting. Dat die afsluiting niet op de perceelsgrens staat maar aan de keermuur is bevestigd, doet daar geen afbreuk aan. Het is niet aannemelijk dat er omwille van de hogere keermuur een hogere afsluiting zou nodig zijn voor de veiligheid van de burgerlijke partij en de inkijk op zijn terrein. Het is evenmin aangetoond dat het perceel van de burgerlijke partij vóór de misdrijven langs alle zijden omheind was. Het hof kent geen vergoeding toe voor het plaatsen van een nieuwe afsluiting.

Dat Romain Van Huffel morele schade lijdt is wel bewezen. Hij moest er zich niet aan verwachten dat derden onrechtmatig toegang zouden nemen tot zijn perceel en er zijn begroeiing en afsluiting zouden verwijderen. Deze vorm van eigenrichting had wel degelijk een impact op zijn veiligheidsgevoel. Omwille van zijn hoge leeftijd is bovendien aannemelijk dat de situatie hem bovengemiddeld veel stress bezorgde. Het hof kent hem voor de morele schade een naar billijkheid begrote vergoeding toe van 750 euro.

Volgens de indicatieve tabel, die het hof als niet-bindende richtlijn hanteert, kunnen de administratiekosten forfaitair worden begroot op 50 tot 150 euro, in verhouding tot de complexiteit van de zaak. Dergelijke vergoeding wordt vooropgesteld wanneer de administratie-, de correspondentie- en de telefoonkosten en de daaraan bestede tijd niet concreet kunnen worden bewezen, zoals ook hier het geval is. Het hof kent hiervoor een forfaitaire vergoeding toe van 100 euro.

De kosten van de gerechtsdeurwaarder en kopie van het strafdossier zijn kosten die de burgerlijke partij niet had gehad indien de misdrijven niet waren gepleegd. Volgens het aanvankelijk proces-verbaal is de burgerlijke partij slechthorend en moeilijk te been. Dat hij volgens de beklaagden nog kan wandelen en zijn vuilniszakken kan buitenzetten, doet daar geen afbreuk aan. Het is niet redelijk om van hem te verwachten dat hij het dossier op de griffie zou komen inkijken. De beklaagden moeten ook die kosten vergoeden.

Samengeteld komt de burgerlijke partij een vergoeding toe van 3.757,60 euro, te vermeerderen met intresten vanaf 29 februari 2020 (datum waarop de burgerlijke partij de schade vaststelde) zoals hierna bepaald.

De burgerlijke partij maakt ook aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding, die het hof begroot op het toegekende bedrag, omwille van de klaarblijkelijke overwaardering die de normaal bedachtzame en zorgvuldige justitiabele niet zou hebben begaan. Die rechtsplegingsvergoeding bedraagt 975 euro voor de procedure in eerste aanleg en 1.020,35 euro in beroep.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat, de vergoeding aan het Slachtofferfonds en de burgerlijke vordering van Alle overige beslissingen van de eerste
rechter zijn definitief.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

op strafgebied:

bevestigt het beroepen vonnis binnen de grenzen van de saisine in al zijn beschikkingen;

veroordeelt de beklaagder hoofdelijk tot betaling van de
beroepskosten, begroot op 207,66 euro.

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk om aan de burgerlijke
partij :en schadevergoeding te betalen van **3.757,60 euro**, vermeerderd
met de vergoedende intresten vanaf 29 februari 2020 tot de dag van dit arrest, vanaf dan

meer de gerechtelijke intresten (op de hoofdsom meer de intussen vervallen vergoedende intresten) tot de dag van betaling, telkens aan de wettelijke intrestvoet;

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk om aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding te betalen van 975 euro voor de procedure in eerste aanleg en 1.020,35 euro in beroep;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

|

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 39,00
Afschriften akten HB:	€ 15,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 70,00
Dagv. beklaagden:	€ 32,62
Dagv. BP:	€ 32,16
	€ 188,78
+ 10 % :	€ 18,88
Totaal :	€ 207,66

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **19 juni 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____